

Червона Шапочка (скорочено)

Євген Дудар

В одному селі жила гарненька дівчина Червона Шапочка. Нижня частина її була у вичовганих джинсах, верхня — в розписаному незрозумілими гаслами балахоні. На голові була червона шапочка — подарунок бабусі на шістнадцятиріччя. Тому так її і звали.

Якось мама дала Червоній Шапочці пиріг, вина й звеліла віднести бабусі.

Відійшла дівчина подалі, сіла під кущ, випила вино, з'їла пиріг, дістала з потайної кишені цигарку і запалила... Смальє собі та й наспівує:

— Ах, эта красная рябина...

Аж тут з-за кущів Вовк — страшенний, здоровенний. Як гаркне: "Ага, попалася, Червона Шапочко! Зараз тебе з'їм!"

Червона Шапочка озирнулась, швиркнула через напмаджену губу, дихнула на Вовка перегаром, що той ледь не очманів. А тоді схопила його за вуха, скочила на нього верхи і звеліла їхати.

Аж уранці під'їхала до бабусиної хати. Кинула: "Чао предкам!" тоді попередила, що коли маман питатиме, де вона була, то щоб бабуса сказала, що в неї.

— Дай щось пошамати! — сказала Червона Шапочка.

Коли бабуса відмовила, що нічого немає, бо хворіла, дівчина кинула: "Ну тоді гони бабки. Пошлю Вовка, зараз принесе!" Бабуса тремтячими руками розв'язала вузлика й подала Червоній Шапочці свою пенсію, говорячи, що більше немає.

— Тоді я тебе з'їм! — налякала Червона Шапочка.

А повз хату в цей час проходив мисливець. Побачив загнаного Вовка, почув схлипування бабусі й ускочив у світлицю:

— Хто тут бабусю ображає?

Червона Шапочка криво посміхнулася й сказала, щоб не втручався у родинні справи, бо напише скаргу, що він убив Вовка, обікрав бабушенцію і приставав до неї...

Мисливець, хоч і був сміливий, а тут затрусився. Згадав дружину, дочок, та й позадкував до виходу.

Що далі було — ніхто не знає. Тільки під полудень з хати вийшла Червона Шапочка з вузликом на спині. І зникла в лісі, деє там блукає й досі. Хто побачить — сповістіть хоч її маму, бо побивається за своїм чадом неповнолітнім.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Стара казка про Червону Шапочку на сучасний лад висміює частину нинішньої молоді з її манерою одягатися, говорити, вживати спиртне та палити. Молоді люди живуть споживацькими настроями, не поважають старших, від яких їм потрібні лише гроші.

Гумореска Є. Дударя гостро й дотепно говорить про недоліки суспільства у

вихованні підростаючого покоління. Великою мірою винні й самі дорослі — мама дала пляшку вина, бабуся спасувала перед онукою, з'явився навіть мисливець, не говорячи вже про Вовка (бачиться в цьому якийсь молодик на мотоциклі!). Відчувається тут і мотив "блудного сина", який, на жаль, не кається і не повертається.